

DOM

Afsagt den 5. marts 2018 af Østre Landsrets 20. afdeling
(landsdommerne Ib Hounsgaard Trabjerg, Joachim Kromann og Tine Egelund Thomsen (kst.)
med domsmænd).

20. afd. nr. S-2778-17:

Anklagemyndigheden

mod

T

(cpr.nr. ...86-...)

(advokat Michael Juul Eriksen, besk.)

Københavns Byrets dom af 9. oktober 2017 (SS 3-20338/2017) er anket af T med endelig påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået skærpelse, herunder således at tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af vidnet J. Der er endvidere afgivet forklaring af vidnet F.

Vidnet politiassistent J har forklaret blandt andet, at han har udarbejdet og kan vedstå indholdet af rapport af 15. januar 2018 om gruppebeskrivelse af Loyal To Familia BGP. Rapporten er udarbejdet på grundlag af politiets systematiske indsamling af informationer, herunder fra politiets åbne registre, anonyme kilder og igangværende efterforskninger.

Mens tiltalte var fængslet, markerede LTF-medlemmer sig ikke, medmindre der var en særlig anledning hertil. Det ændrede sig efter tiltaltes løsladelse, herunder blev adskillige biler med

LTF-medlemmer stoppet på vej fra Folkets Park på Nørrebro til Fælledparken den 1. maj 2017, ligesom LTF i foråret 2017 afholdte et grillarrangement ganske tæt på Mjølnerparken, hvor Brothas holder til.

I Københavns politikreds er der i øjeblikket ca. 150 registrerede LTF-medlemmer, mens medlemstallet på landsplan udgør ca. 240. LTF's struktur ligner meget Bandidos' struktur, hvorefter grupperingen har en national ledelse bestående af 9 medlemmer samt en række lokale underafdelinger, hvis ledere benævnes "Nomads". Kun tiltalte er observeret iklædt tøj med angivelsen "El Presidente", og det er politiets opfattelse, at tiltalte fortsat er leder af LTF. Ledelsen af LTF består yderligere af to "Captains" og to "Sergeants". En række nye LTF-medlemmer har siden foråret 2016 fået udført LTF-tatoveringer på hænder eller i ansigt.

De 34 skudepisoder, herunder tre med dødelig udgang, der er omtalt i vidnets rapport, relaterer sig til konflikten mellem Brothas og LTF. Der er i øjeblikket registreret 40-45 medlemmer af Brothas. Den i november 2017 indgåede våbenhvile mellem Brothas og LTF har efter politiets opfattelse baggrund i "metaltræthed" hos medlemmerne af de to grupperinger samt politiets massive indsats over for bandegrupperinger, herunder de mange visitationer. Der er foretaget i alt 4.021 visitationer. Det er politiets vurdering, at der i de to grupperingers respektive ledelser er et ønske om at opretholde den indgåede våbenhvile, men at nogle medlemmer, herunder nogle LTF-medlemmer i Tingbjerg, af personlige årsager ikke ønsker våbenhvilen opretholdt.

Politiet kan ikke sige, hvorfor konflikten mellem Brothas og LTF opstod. Der var imidlertid fra maj til september 2016 en konflikt mellem Brothas og den nu ophørte gruppering Black Jackets. Nogle tidligere Brothas-medlemmer fra Mjølnerparken blev imidlertid medlem af Black Jackets og senere LTF. Mjølnerparken er opdelt i tre fraktioner, og medlemmerne af de forskellige fraktioner er ikke de bedste venner indbyrdes, om end de står sammen mod ydre fjender.

Vedrørende den under en ransagning i 2014 fundne oversigt over LTF-medlemmer forklarede vidnet, at LTF ikke længere har en afdeling i Kokkedal. Personen benævnt "Ghost" er afgået ved døden.

Vidnet F har forklaret blandt andet, at han er tiltaltes far. Han har boet i Danmark i 49 år. Han kom til Danmark i marts 1970. Han er pakistansk statsborger. Hans syv børn er alle født i Danmark.

Han rejser kun sjældent til Pakistan. Han var der sidst for 2 år siden. Han har siden 1970 været i Pakistan syv gange. Inden for de sidste 3 år har han været der fire gange, blandt andet på grund af en søsters og senere en svogers død. Begge ønskede de at blive begravet i Pakistan. I 2017 har han været i Pakistan to gange.

Hans oldefar ejede en jordlod i ... i Pakistan, og denne jordlod er gået i arv til først vidnets farfar, dernæst vidnets far og senest vidnet og hans to søskende. Nogle lokale beboere har bygget hus på jordlodden, og vidnet ved derfor ikke, om han kan gøre krav på den. Han har aldrig set den officielle udskrift, hvorefter han står anført som ejer af jordlodden. Han ejer sammen med sine to søskende endvidere et faldefærdigt hus i .... Huset har stået ubeboet hen i 50 år. Hans bror, der bor i Storbritannien, betaler en lokal beboer for at holde øje med det.

Den Mac Pro-computer, der beslaglagdes under en ransagning, tilhører vidnets ægtefælle. De telefonregninger, der blev fundet på computeren, vedrører hans køb i 2014 af et datakort i en forretning i Gujrat. Han opgav ved købet sin adresse som "S/O [son of] ..., ..., Gujrat". Telefonselskabet fremsendte løbende regninger til ham. Da han aldrig opnåede den ønskede dataadgang, betalte han ikke det opkrævede beløb, som blev større og større. Han husker ikke, om det er ham, der har lagt regningerne ind på computeren.

I 2013 kom en ung mand fra ... til ham og oplyste, at pågældende var ansat i Bank AL Habib Limited, Gujrat, Pakistan, og at vedkommende ville opnå en bonus, hvis vidnet oprettede en konto i banken. Vidnet oprettede herpå – som en vennetjeneste – en konto i banken. Vidnet indsatte et beløb på 100.000 pakistanske Rupees, svarende til ca. 5.000 danske kroner. Han opgav i forbindelse med oprettelsen af kontoen, som skete telefonisk, sine fødselsdata. Han har alene modtaget kontoudtog fra banken pr. sms.

Vidnet har været medlem af Københavns Borgerrepræsentation i 16 år. Han har ikke været politisk aktiv i Pakistan, herunder har han ikke stillet op som borgmestercandidat i Pakistan. Nogle mennesker opfordrede ham til at gøre det, men han gjorde det ikke. Artiklen i Politiken

fra november 2005, hvorefter han i august 2005 skulle have opstillet som viceborgmesterkandidat i Pakistan, passer ikke.

Foreholdt politirapport af 31. oktober 2017, hvoraf fremgår, at vidnet er registreret som ind- og udrejst af Schengen-området i alt 11 gange i perioden fra den 30. juli 2015 til den 28. august 2017, og politirapport af 12. december 2017, hvoraf fremgår, at Interpol i Islamabad har registreret, at vidnet i perioden fra marts 2007 til august 2017 er ind- og udrejst af Pakistan i alt 11 gange, herunder at vidnet med ægtefællen i 2014 opholdt sig i Pakistan i fem måneder, fastholdt vidnet, at han siden 1970 kun har været i Pakistan 7-8 gange. De registreringer, Interpol i Islamabad har foretaget, er ikke korrekte.

Vidnet har videre forklaret, at tiltalte – på samme måde som vidnet – har interesseret sig for politik. Tiltalte har været aktivt medlem af Venstre. Tiltalte har gået til fodbold. Tiltalte har været i Pakistan 2-3 gange. Tiltalte rejste da til Pakistan med vidnet og ægtefællen. De boede under disse ophold på hotel og opholdt sig i Pakistan 2-3 uger ad gangen. Han har boet på hotel i Islamabad, Lahore og .... Tiltalte kan ikke bo i familiens hus i ..., da huset som nævnt er faldefærdigt og ubeboeligt. Huset har været ubeboet siden vidnets farmors død i 1969. Tiltalte har, når bortses fra hans kontakt til sin mor, søskende og vidnet, ingen kontakt til sin familie i Danmark, Storbritannien eller Pakistan. Tiltalte har i øvrigt ingen familie i Pakistan og interesserer sig ikke for landet. Tiltalte har aldrig udvist interesse for, om de ejer noget i Pakistan.

Vidnet har vedrørende jordlodderne 201 og 203 forklaret, at han er søn af ..., og at han vil derfor ikke forholde sig til det håndskrevne register hos Union Council, som ligger ubeskyttet hen, således at enhver kan foretage ændringer heri. Jordlodderne 201 og 203, som den i sagen omhandlede butiksarkade er opført på, var ejet af landsbyen. Vidnet ejer ikke jordlodderne 201 og 203 eller butiksarkaden. Butiksarkaden ejes derimod af ... og ..., der er hans brors sønner. ...og ... bor i Storbritannien. Mailadressen F... er vidnets. Han modtog ”Map plans” i april og maj 2013 fra en bekendt, da ... havde bedt ham hjælpe med arkitektbistand til opførelse af et butikscenter. De modtagne arkitekttegninger svarer ikke til den butiksarkade, som senere blev opført. ... har selv en mailadresse, men da vidnet havde formidlet kontakten til den pakistanske arkitekt, blev materialet sendt til vidnet. Foreholdt fotos fra opførelsen af

butiksarkaden har vidnet forklaret, at han var i Pakistan i 2014, og at han i den forbindelse blev vist rundt på byggepladsen tre gange.

Supplerende sagsfremstilling

Tiltalte er i perioden fra 2003 til 2017 blevet straffet ved 13 afgørelser.

Af Aalborg Rets dom af 8. oktober 2008, hvorved tiltalte blev idømt en tillægsstraf af fængsel i 8 år for to forhold af legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, det ene forhold med døden til følge, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. til dels § 246, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89, fremgår af gengivelsen af Udlændingestyrelsens brev af 30. april 2008 vedrørende tiltalte blandt andet, at han er pakistansk statsborger, at han taler dansk og kun gebrokkent pakistansk, og at han i sit liv har været på ferie i Pakistan fire gange. Af dommen fremgår endvidere, at han om sine personlige forhold forklarede blandt andet, at han ikke har familie i Pakistan, at han kun taler lidt pakistansk, som han i øvrigt ikke kan læse eller skrive, og at han har været på ferie i Pakistan 4-5 gange ad 2-4 ugers varighed, senest et par måneder før sin anholdelse i sagen (frihedsberøvet under sagen fra den 1. juni 2007). Ved dommen frifandtes tiltalte for anklagemyndighedens påstand om udvisning.

Ved Frederiksberg Rets dom af 21. december 2013, hvorved tiltalte blev idømt en fællesstraf af fængsel i 3 år og 6 måneder for blandt andet legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, frifandtes tiltalte for anklagemyndighedens påstand om udvisning. Tiltalte blev heller ikke, selv om betinget udvisning da var en obligatorisk retsfølge, betinget udvist. Af et stempel på dommen fremgår, at statsadvokaten frafaldt anke den 4. juli 2014.

Af Østre Landsrets anke dom af 23. september 2015, hvorved stadfæstedes Københavns Byrets dom af 20. marts 2015, ved hvilken dom tiltalte blev straffet med fængsel i 6 måneder for legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter i gentagelsestilfælde, jf. straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, samt betinget udvist, fremgår, at tiltalte om sine personlige forhold forklarede blandt andet:

”... Hans forældre bor i Danmark. Han og hans søskende er alle født i Danmark og hans syv søskende har alle dansk statsborgerskab. De bor alle i Danmark med undtagelse af to søstre, der opholder sig i England i uddannelsesøjemed. Han har et meget tæt forhold

til hele sin familie. Han har ingen familie i Pakistan, og han har kun været i Pakistan 2-3 gange på ferie, hvor de boede på hotel, senest da han var knap 18 år gammel. ...”

Københavns Byret traf ved kendelse af 3. november 2017 bestemmelse om, at Vestre Fængsel skulle udlevere optagne telefonsamtaler, der måtte være foretaget fra Politigårdens Fængsels IP telefon mellem tiltalte og ...i perioden fra den 12. august 2017 til den 23. oktober 2017. ... , der ifølge Københavns Politis Efterretnings- og Analyseenheds vurdering indtager en ledende og koordinerende rolle i bandegrupperingen LTF, var den person, tiltalte havde anmodet om at have sin ugentlige telefonsamtale med. Af politirapport af 17. november 2017 fremgår i relation til nævnte telefonsamtaler blandt andet:

”... kontaktet tolk nr. 777, som er godkendt tolk i bl.a. de pakistanske sprog Urdu og Punjabi.

Tolk 777 indfandt sig ... for at lytte til samtalerne, (9 stk.), ...

Tolk 777 oplyste, at der fortrinsvis tales dansk på samtalerne mellem to mænd. Det udenlandske sprog, som skønsomt udgjorde ca. 10 % af samtalerne var **Pakistansk Punjabi** og ikke indisk, ... De to personer på samtalerne var klart af Pakistansk herkomst

I samtalerne spørges der både på dansk og Punjabi, ligesom der svares tilbage på begge sprog. De to personer taler godt og klart forståeligt Punjabi, dog kunne man høre, at det ikke var som en indfødt der boede fast i Pakistan.

...”

Da tolk nr. 777 på grund af sygdom var afskåret fra at give forklaring under hovedforhandlingen i landsretten, besluttede politiet, at en anden tolk tillige skulle lytte samtalerne igennem. Af politirapport af 10. januar 2018 fremgår i relation hertil blandt andet:

”... kontaktet tolk nr. 1054, som er godkendt tolk i bl.a. de pakistanske sprog Hindi, Urdu og Punjabi.

...

Tolk 1054 oplyste, at der fortrinsvis tales dansk på samtalerne mellem to mænd og et udenlandsk sprog.

Det udenlandske sprog, som skønsomt udgjorde procentmæssigt 15-20 % i gennemsnit af alle de 9 samtaler, var **Pakistansk Punjabi** og ikke indisk, hvor man også taler Punjabi. Tolken kunne tydeligt høre forskel på de to landes Punjabi. De to personer var klart af Pakistansk oprindelse.

I samtalerne stiller de to personer bla. spørgsmål, både på dansk og Punjabi, til hinanden. Der svares tilbage på begge sprog.

De to personer taler godt og klart forståeligt Punjabi, næsten flydende, dog med accent. De behersker klart sproget, dog kunne man høre at de ikke talte som en indfødt, der boede fast i Pakistan.

I næsten alle 9 samtaler kaldes den ene person "...". Dette betyder bror eller kammerat på Punjabi. Den anden person bliver umiddelbart ikke nævnt ved navn. "... kalder den anden person for bror eller brormand på næsten alle samtaler (...). Dermed ment at de klart ved, hvem de taler med.

I samtale 2, d. 030917 markeret med SK1, er der står flere personer som vil tale med T, hvorfor han siger til "...", at han ikke kan tale med dem alle sammen, "de står lige her" så han vil kun med dem, som taler "vores eget sprog".

Der er lidt dårlig forbindelse og "... nævner på dansk noget med dem fra Odense der kom sidste dag. T siger så på Punjabi at "... skal tale deres "vores sprog". Derefter fortsætter "... med at tale Punjabi."

Af politirapport af 22. december 2017 fremgår, at der på en computer fundet under ransagning af tiltaltes forældres lejlighed, hvor tiltalte bor, er fundet otte fakturaer udstedt af Pakistan Telecommunication Company Limited i 2014 og 2015 til F, der er angivet med følgende adresse: "s/o ..., ..., Gujrat". Af rapporten fremgår endvidere, at der på samme computer blev fundet 27 kontoudskrifter fra Bank Al Habib Limited, District of Gujrat, Pakistan, vedrørende perioden oktober 2013 til januar 2017. Kontohaver er F, der er angivet med følgende adresse: "P.O. ..., Kharian Distt Gujrat, Gujrat, Pakistan".

Af rapport af 14. februar 2018 fra Nordic Police And Customs Co-operation fremgår, at to rådgivere den 13. februar 2018 aflagde et besøg hos Union Council i .... Af rapporten fremgår i den forbindelse blandt andet:

"We met the land record keeper at the office of the Secretary Union Council ..., District Gujrat. Besides the computerized record maintained by the Punjab Lands Record Authority, the land record keeper maintains a hand written record. The hand written record is open to the public. In this record, the record keeper showed F s/o ..., was the owner of plots 201 and 203. On plots 201 og 203, which are adjacent to one another, a commercial plaza has been built. The land record keeper explained the location of both plots. We drove past the commercial property, situated on the main street of ..., and were able to make some photographs, attached to this report."

Som bilag til nævnte rapport er vedlagt en række fotos af en forretningsarkade med en række små forretninger.

Af politirapport af 21. februar 2018 fremgår, at der på en computer fundet under ransagning af tiltaltes forældres lejlighed, hvor tiltalte bor, er fundet 4 billeder med plantegninger af et byggeri med 16-17 mindre lokaler betegnet som "shops". Én af plantegningerne er benævnt "... Markeet". Bygningstegningerne er sendt i 2013 fra mailadressen ...@gmail.com til mailadressen ...@gmail.com. Mellem samme mailadresser er endvidere udvekslet fire fotos fra 2013, hvoraf opførelsen af ovennævnte "shops" fremgår. På flere af nævnte fotos er F til stede på byggepladsen.

Retsgrundlag

Udlændingelovens § 24 b, stk. 3, er sålydende:

"Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2."

Udlændingelovens § 26, stk. 2, som senest ændret ved lov nr. 1744 af 27. december 2016, jf. nærmere herom nedenfor, er sålydende:

"Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b."

Det fremgår af udlændingelovens § 22, nr. 6, at en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, kan udvises, hvis han idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af blandt andet bestemmelsen i straffelovens § 119, stk. 1.

En bestemmelse om betinget udvisning blev indsat i udlændingelovens § 24 b ved lov nr. 429 af 5. oktober 2006. Bestemmelsen fik sin nuværende ordlyd ved lov nr. 1744 af 27. december 2016. Af bemærkningerne til lovforslaget vedrørende lovændringen i 2016 (lovforslag nr. L 49 af 9. november 2016) fremgår bl.a.:

”1.2. Baggrund

Det fremgår af regeringsgrundlaget ”Sammen for fremtiden” fra juni 2015, at regeringen ønsker at sætte ind over for udlændinge, der begår kriminalitet under deres ophold i Danmark.

Regeringen foreslår med dette lovforslag, at ordene ”med sikkerhed” igen indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at en kriminel udlænding skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

...

Regeringen ønsker med lovforslaget at understrege, at det er uacceptabelt, at udlændinge misbruger deres ophold i Danmark til at begå kriminalitet. Flere kriminelle udlændinge skal udvises. Alene i de tilfælde, hvor det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal udvisning undlades. I sådanne tilfælde udvises udlændingen betinget.

...

2.2. Forslag om at indføre ordene ”med sikkerhed” i afvejningsreglen i udlændingelovens § 26, stk. 2

Regeringen ønsker, at flere kriminelle udlændinge skal udvises.

Det foreslås derfor, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2, således at der fremover altid skal ske udvisning efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Er en udlænding omfattet af udlændingelovens §§ 22-24 eller 25, vil spørgsmålet om udvisning ene og alene afhænge af, om udvisning i det konkrete tilfælde med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Er dette ikke tilfældet, skal udlændingen udvises.

Dette skal gælde enhver form for kriminalitet, der kan begrunde udvisning i forbindelse med en straffedom, der indebærer frihedsstraf. ...

Det forudsættes, at domstolene i forbindelse med vurderingen af, om der skal ske udvisning, som i dag inddrager den relevante praksis fra bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Efter forslaget vil den klare hovedregel i udvisningssager således være, at udlændinge, der idømmes frihedsstraf for begået kriminalitet, udvises. Udvisning kan kun undlades, hvis udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Sigtet med ændringen er, at flere udvises.

I de tilfælde, hvor der kan være usikkerhed om rækkevidden af de internationale forpligtelser, vil det være op til domstolene at vurdere konkret, om udvisning vil være mulig inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser. Det er lovgivers udtrykkelige ønske, at udvisning skal ske, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der sigtes herved navnlig til EMRK artikel 8. ...

...

2.3. Forslag om at indføre ordene ”med sikkerhed” i reglerne om betinget udvisning

Som det fremgår af afsnit 2.2, foreslås det, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 26, stk. 2.

Det foreslås i tilknytning hertil, at ordene ”med sikkerhed” indsættes i udlændingelovens § 24 b, stk. 1, 1. pkt., og § 24 b, stk. 3, 1. pkt. Det betyder, at en

udlænding skal udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at en udlænding, der er idømt en betinget udvisning og i prøvetiden begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

I de tilfælde, hvor en udlænding, der er udvist betinget, begår ny kriminalitet, skal det vurderes, om udvisning fortsat med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller om sagens omstændigheder har ændret sig på en sådan måde, at der nu kan ske udvisning af udlændingen.

Dette vil være tilfældet, hvis de forhold, der på tidspunktet for idømmelsen af den betingede udvisning medførte, at udvisning ikke kunne ske, ikke længere er til stede, således at udvisning ikke længere med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Tilsvarende vil gælde, hvis den nye kriminalitet er så grov, at den – alene eller sammenholdt med den tidligere begåede kriminalitet – efter en afvejning fører til, at udvisning ikke med sikkerhed vil stride mod Danmarks internationale forpligtelser uanset de personlige forhold, der tidligere bevirkede, at udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Fører Danmarks internationale forpligtelser med sikkerhed til, at der ikke kan ske udvisning af udlændingen ved ny kriminalitet inden for prøveperioden, skal der altid udvises betinget på ny, således at prøvetiden forlænges.

...

2.4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtelser

...

2.4.1. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Ifølge praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (Menneskerettighedsdomstolen) har en stat ret til at kontrollere udlændinges indrejse og ophold på dens territorium. Det kan således udledes af praksis, at EMRK ikke garanterer en ret for en udlænding til at indrejse og opholde sig i et bestemt land, og at de kontraherende stater har beføjelse til – som led i deres opgave med at opretholde offentlig orden – at udvise en udlænding, der er dømt for en forbrydelse.

EMRK indeholder ikke regler, der direkte tager sigte på at regulere medlemsstaternes adgang til at udvise udlændinge på grund af et strafbart forhold. I den forbindelse har EMRK artikel 8 dog betydning.

Efter EMRK artikel 8, stk. 1, har enhver ret til respekt for blandt andet sit privat- og familieliv. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder, jf. artikel 8, stk. 2.

I det omfang, der med en konkret afgørelse om udvisning foretages indgreb i udlændingens privat- og familieliv, skal staten påvise, at betingelserne for indgrebet er opfyldt, jf. artikel 8, stk. 2.

Det følger af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at indgreb i udlændingens ret til privat- eller familieliv skal stå i rimeligt forhold til de formål, indgrebet (udvisningen) skal varetage (proportionalitetsafvejning). Denne proportionalitetsafvejning foretages på baggrund af en samlet og konkret vurdering af en række elementer.

Efter Menneskerettighedsdomstolens praksis vil det i almindelighed være proportionalitetsafvejningen, der er afgørende for, om en udvisning af en kriminel udlænding vil være forenelig med EMRK artikel 8. Domstolen har i sagen *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008, angivet retningslinjer for denne proportionalitetsafvejning, bl.a. med henblik på at vejlede de nationale domstole om anvendelsen af artikel 8 i udvisningssager. I dommens præmis 68 opregnes følgende kriterier:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af udlændingens ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- De berørte personers statsborgerskab.
- Udlændingens familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer der viser familielivets effektivitet.
- Hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret.
- Hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder.
- Alvorligheden af de problemer, den medfølgende ægtefælle i givet fald vil blive udsat for i udlændingens oprindelsesland.
- Børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som udlændingens børn med sandsynlighed vil møde i det land, som udlændingen udvises til.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Menneskerettighedsdomstolen har også understreget, at den vægt, der må lægges på de enkelte kriterier, nødvendigvis varierer efter den enkelte sags konkrete omstændigheder, jf. dommens præmis 70.

Det følger endvidere af dommens præmis 71, at de relevante kriterier i sager om en ung person, som endnu ikke selv har stiftet sin egen familie, er følgende:

- Den begåede kriminalitets art og grovhed.
- Varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet.
- Tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode.
- Fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet.

Ifølge dommens præmis 72-73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår det, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

...

Selv om proportionalitetsafvejningen som nævnt altid vil være konkret, kan der på baggrund af EMD's praksis med nogen forenkling opstilles tre hovedkategorier af sager om adgang til at udvise kriminelle udlændinge efter EMRK artikel 8:

(1) Tilfælde af grov kriminalitet, hvor der næsten uanset familiemæssig eller anden tilknytning til opholdslandet vil være vidtgående adgang til udvisning, såfremt udlændingen har blot et minimum af reel tilknytning til sit oprindelsesland. I sager af denne karakter, hvor der forelå ganske stærk familietilknytning til opholdslandet, er udvisning fundet forenelig med artikel 8 i bl.a. *Boughanemi mod Frankrig*, dom af 24. april 1996 (senest idømt 3 års fængsel for alfonseri med skærpene omstændigheder og tidligere domme for indbrudstyveri og overfald), *Bouchelkia mod Frankrig*, dom af 29. januar 1997 (5 års fængsel for voldtægt og tyveri), *Boujlifa mod Frankrig*, dom af 21. oktober 1997 (15 måneders fængsel for tyveri, 6 års fængsel for væbnet røveri og 1½ års fængsel for røveri), *Benhebba mod Frankrig*, dom af 10. juli 2003 (2 års fængsel for narkotikakriminalitet samt tidsbegrænset indrejseforbud, tidligere 3 års delvist betinget fængsel for røveri og 9 måneders fængsel for indbrudstyveri), *Najafi mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 6. juli 2004 (15 måneders fængsel for røveri og våbenbesiddelse og 10 års fængsel for narkotikakriminalitet), *Cömert mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 10. april 2006 (3 års fængsel for seksuelle overgreb på klagerens datter samt trusler), *Lagergren mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 16. oktober 2006 (3 års fængsel for narkotikakriminalitet og bankrøveri), *Üner mod Holland*, dom af 18. oktober 2006 (7 års fængsel for drab samt tidsbegrænset indrejseforbud), *Kilic mod Danmark*, afvisningsafgørelse af 22. januar 2007 (to klager idømt henholdsvis 8 og 10 års fængsel for drab og røveriforsøg, begge var tidligere straffet for bl.a. vold; sagen er refereret i U 2005.1766 H), *Onur mod Storbritannien*, dom af 17. februar 2009 (4½ års fængsel for røveri samt indrejseforbud med mulighed for tidsbegrænsning og tidligere straffet for indbrudstyveri mv.), *Mbengeh mod Finland*, afvisningsafgørelse af 24. marts 2009 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet samt indrejseforbud på 5 år; klagerens hustru og barn kunne ikke forventes at følge ham til hjemlandet, men proportionalt i lyset af indrejseforbuddets længde), *Iyisan mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 9. februar 2010 (13 års fængsel for narkotikakriminalitet; klageren havde boet i Storbritannien i 38 år, men havde bevaret betydelige sociale, kulturelle og familiemæssige bånd til hjemlandet, ligesom hans hustru talte sproget) samt *Zuluaga m.fl. mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 18. januar 2011 (10 års fængsel for narkotikakriminalitet; klagerens kone og barns opholdstilladelser var afhængige af hans, og de havde alle bevaret en kulturel, sproglig og familiemæssig tilknytning til hjemlandet).

(2) Tilfælde af mindre alvorlig, men dog ikke ubetydelig, eller eventuel gentagen kriminalitet, hvor udvisningsadgangen fortrinsvis vil bero på en nærmere vurdering af udlændingens relative tilknytning til opholdslandet og oprindelseslandet, herunder dennes familiesituation. Som eksempler kan nævnes *Jakupovic mod Østrig*, dom af 6. februar 2003 (10 ugers og senere 5 måneders betinget fængsel for indbrudstyveri samt tidsbegrænset indrejseforbud; klageren havde traumatiske oplevelser i oprindelseslandet og ingen familie tilbage dér; artikel 8 var krænket), *Yilmaz mod Tyskland*, dom af 17. april 2003 (3 års fængsel for overfald og tidligere 1 år og 10 måneders betinget fængsel for banderøveri og røveriforsøg; udvisning ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænket på grund af det hertil knyttede permanente indrejseforbud), *Keles mod Tyskland*, dom af 27. oktober 2005 (otte straffedomme over en 10-årig periode, heraf fire for alvorlige færdselslovovertrædelser; klager havde afsonet 10 måneders

fængselsstraf samt modtaget advarsel om udvisningsrisikoen; udvisningen var ikke i sig selv uproportional, men artikel 8 krænkede på grund af det permanente indrejseforbud), *Gomes mod Sverige*, afvisningsafgørelse af 7. februar 2006 (1½ års fængsel for systematisk og grov hustrumishandling; klageren havde beskedent familiekontakt i opholdslandet; udvisning med tidsbegrænset indrejseforbud var forenelig med artikel 8), *Andrews mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 29. september 2009 (47 kriminelle forhold over 16 år, herunder indbrudstyveri, dokumentfalsk og trafikforseelser, samt at han opholdt sig ulovligt i landet i den væsentligste del af perioden; familielivet var etableret og udbygget under det ulovlige ophold) samt *Miah mod Storbritannien*, afvisningsafgørelse af 27. april 2010 (gentagne tilfælde af tyveri og indbrud for at finansiere et narkotikamisbrug; indrejste som 11-årig, blev misbruger som 16-årig, og begik de fleste forhold som ung voksen).

(3) Tilfælde, hvor udlændingens tilknytning til opholdslandet er særdeles stærk på grund af opvækst, langvarigt ophold, familiemedlemmer eller andre tilknytningsfaktorer, og hvor der derfor kun ved meget alvorlig kriminalitet vil foreligge så tungtvejende grunde til udvisning, at proportionalitetskravet anses for opfyldt. Hvis kriminaliteten har været mindre alvorlig, eller der er forløbet længere tid uden recidiv, siden den blev begået, vil tilknytningen i sådanne tilfælde normalt føre til, at udvisning anses for uproportional, i hvert fald hvis denne er forbundet med langvarigt eller permanent indrejseforbud. Som eksempel på statueret krænkelse af artikel 8 kan nævnes *Moustaquim mod Belgien*, dom af 18. februar 1991, *Beldjoudi mod Frankrig*, dom af 26. marts 1992, *Nasri mod Frankrig*, dom af 13. juli 1995, *Mehemi mod Frankrig*, dom af 26. september 1997, *Boultif mod Schweiz*, dom af 2. august 2001, *Amrollahi mod Danmark*, dom af 11. juli 2002, *Yildiz mod Østrig*, dom af 31. oktober 2002. Artikel 8 var tillige krænkede i *Sezen mod Holland*, dom af 31. januar 2006 (4 års fængsel for narkotikakriminalitet; der forelå særlige processuelle forhold og en mangelfuld vurdering af familiens tilknytning til oprindelseslandet), *Maslov mod Østrig*, dom af 23. juni 2008 (18 måneders delvist betinget fængsel for indbrudstyveri, afpresning og legemsbeskadigelse og 15 måneders fængsel for indbrudstyveri; klageren var udvist med tidsbegrænset indrejseforbud, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, kriminalitetens overvejende ikke-voldelige karakter samt særlige personlige forhold), *Mutlag mod Tyskland*, afvisningsafgørelse af 25. marts 2010 (2 år og 11 måneders fængsel for bl.a. grov vold idømt kort efter løsladelse fra afsoning af en dom på 1 år og 10 måneder for vold samt udvisning for bestandig vurderet proportionalt, uanset at klageren var født og opvokset i opholdslandet; volden var eskalerende og klageren havde begrænset tilknytning til personer i opholdslandet og en vis tilknytning til hjemlandet), *Bousarra mod Frankrig*, dom af 23. september 2010 (5 års fængsel for narkotikakriminalitet, vold, tvang og våbenbesiddelse; klageren havde ingen bånd til sit hjemland, som han forlod, da han var 3 uger gammel), *A. A. mod Storbritannien*, dom af 20. september 2011 (4 års fængsel for gruppevoldtægt begået, da han var 15 år gammel; udvisning under henvisning til forebyggelse af kriminalitet blev anset for uproportional, da den først blev iværksat 7 år efter domsafsigelsen og 5 år efter løsladelse, og da klageren i mellemtiden havde taget studentereksamen og universitetsuddannelse og ikke havde begået ny kriminalitet) og *Emre mod Schweiz*, domme af 22. maj 2008 og 11. oktober 2010 (sammenlagt 18½ måneders fængsel, hvoraf en del var betinget, for bl.a. simpel og grov vold, overfald, tyveri, røveri, hærværk, hæleri, trusler mv. samt udvisning med indrejseforbud for bestandig/10 år, hvilket blev anset for uproportionalt på grund af klagerens unge alder, at han var indrejst som 6-årig, og at han havde begrænset tilknytning til hjemlandet).

...”

Landsrettens begrundelse og resultat

Strafudmåling

Uanset tiltaltes tilknytningsforhold til bandegrupperingen LTF Loyal To Familia BGP og den omstændighed, at forholdet er begået i en visitationszone under tilstedeværelse af andre bandemedlemmer, finder landsretten efter truslens karakter, at fængselsstraffen bør fastsættes til fængsel i 60 dage. Landsretten har herunder også inddraget i vurderingen, at tiltalte tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet.

Tiltalte straffes herefter for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og udlændingelovens § 59, stk. 2, med fængsel i 60 dage og en bøde på 12.200 kr. Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

Udvisning

T er ved den indankede dom fundet skyldig i et tilfælde af trussel om vold mod en politibetjent under dennes udførelse af tjenesten og er idømt en ubetinget straf af fængsel i 60 dage. En sådan straffelovsovertrædelse kan føre til udvisning efter udlændingelovens § 22, nr. 6. Forholdet er begået i prøvetiden for den betingede udvisning efter Østre Landsrets anke dom af 13. august 2015, og rettergangsskridt vedrørende forholdet er ligeledes foretaget inden prøvetidens udløb. Dette indebærer, at T skal udvises, medmindre det med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. § 26, stk. 2.

Spørgsmålet er herefter, om udvisning med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

T er 31 år, ugift og har ikke børn. Han bor i Danmark, og udvisning vil derfor indebære et indgreb i hans privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Udvisningen har som nævnt hjemmel i loven og har til formål at forebygge forbrydelse og at sikre den offentlige orden, hvilket er legitime formål ifølge artikel 8, stk. 2. Der skal herefter

alene tages stilling til, om det må anses for nødvendigt i et demokratisk samfund at udvise af hensyn til disse formål. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og Menneskerettighedsdomstolen har opstillet en række kriterier, som indgår i denne vurdering.

I en sag som den foreliggende, der angår en voksen mand, som ikke har etableret egen familie, indgår i proportionalitetsvurderingen navnlig det samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til karakteren og alvoren af den tidligere og nu begåede kriminalitet. I bedømmelsen indgår endvidere, hvor længe den pågældende har opholdt sig her i landet samt styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til opholdslandet og statsborgerskabslandet.

Ifølge præmis 73 i Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008, Maslov mod Østrig, gør det i relation til længden af personens ophold i opholdslandet og fastheden af båndene til opholdslandet en klar forskel, om personen allerede kom til opholdslandet i sin barndom eller blev født i opholdslandet, eller om den pågældende først kom til opholdslandet som voksen. Der skal tages hensyn til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i opholdslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet.

T, der er pakistansk statsborger, er født og opvokset i Danmark, hvor han har boet hele sit liv. Hans forældre og søskende bor her i landet. Han har gået i skole her, men har ingen uddannelse ud over skolegangen og har efter det oplyste ikke formået at opnå fast arbejde.

Under hensyn til, at T er født i Danmark og har haft sin opvækst og skolegang her i landet, må der, afhængig af hans tilknytning til statsborgerskabslandet Pakistan, som anført af byretten stilles strenge krav til den kriminalitet, der kan føre til udvisning.

T har aldrig boet i Pakistan. Han har besøgt Pakistan 3-5 gange i ferier, senest i 2007. Han taler og forstår Punjabi. Han har ikke familie i Pakistan, men hans far er medejer af i hvert

fald et stykke jord og et hus i ... i provinsen Gujrat. T har således en vis social og kulturel tilknytning til Pakistan.

T er tidligere flere gange idømt lange fængselsstraffe, herunder har han afsonet ca. 10 års fængsel for navnlig voldskriminalitet, og han har trods en tidligere dom om betinget udvisning begået kriminalitet i prøvetiden. På baggrund af de mange domme, han har modtaget gennem årene, og hans personlige forhold, herunder hans stærke tilknytning til bandegrupperingen LTF Loyal To Familia BGP, er der grund til at formode, at han også fremover vil begå kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

Det følger af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 32, stk. 1, jf. stk. 3, at varigheden af et eventuelt indrejseforbud i forbindelse med udvisning af T vil skulle fastsættes til 6 år.

Uanset alvoren af den nu pådømte og tidligere kriminalitet finder landsretten efter en samlet helhedsvurdering, herunder Ts meget begrænsede tilknytning til Pakistan, at udvisning med indrejseforbud i 6 år ikke kan anses for en proportional foranstaltning med henblik på at forebygge kriminalitet og sikre den offentlige orden.

Da udvisning af T herefter med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, tiltræder landsretten, at T alene er udvist betinget, jf. udlændingelovens § 24 b.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes med den ændring, at fængselsstraffen fastsættes til 60 dage.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.